

Ислямът повелява хората да бъдат справедливи

Ислямският морал изисква вярващите да бъдат справедливи, когато вземат решение, говорят или работят, с една дума, във всички области на своя живот. Божиите заповеди в Корана и Сунната на Пророка Мохамед (с.а.с.) обясняват подробно това разбиране за справедливост. Всички пратеници, представени ни в Корана, са донесли мир и справедливост на общностите, при които са били изпратени като предупредители. Пристигането на пророците е допринесло за премахването на жестокостта и тиранията, които властвали дотогава над тези общества. Както Аллах е разкрил в един аят:

За всяка общност имаше пратеник. И когато идваше техният пратеник, се отсъждаше помежду им със справедливост, без да бъдат угнетявани. (Сура Юнус: 47)

Най-съществената особеност на Ислямското разбиране за справедливост е, че справедливостта трябва да бъде прилагана винаги, дори и засегнатият човек да бъде много близък на този, който трябва да отсъжда. Според това, което Аллах повелява в един друг аят:

О, вярващи, бъдете твърди в справедливостта, свидетели в името на Аллах, дори и срещу вас самите или срещу родителите и най-близките! Дали е богат или беден Аллах е най-достоеен за всеки от тях. И не следвайте страстта, за да не се отклоните! И ако изопачите или се откажете [от свидетелстване] сведущ е Аллах за вашите дела. (Сура Ан-Ниса: 135)

Както става ясно от айята, за един вярващ богатството или социалното положение на човека срещу него не е от никакво значение. Важното тук е прилагането на справедливост, никога да не бъде третиран несправедливо и съвестното изпълнение на Божиите заповеди. Ето как това е съобщено в един друг аят:

О, вярващи, стойте твърдо зад Аллах свидетели със справедливостта! И да не ви вкарва в грях омразата на някои хора, та да сте несправедливи! Бъдете справедливи, то е най-близко до богобоязливостта! И се бойте от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела. (Сура Ал-Маида: 8)

В този аят Аллах заповядва на вярващите винаги да постъпват справедливо, дори и това да се отнася до собствените им врагове. Нито един Мюсюлманин не може да вземе спонтанно решение на основата на това, че човекът насреща му е причинил зло или го е оставил в трудна ситуация, или му е личен враг. Ако отсрещната страна наистина е в грешка, то Мюсюлманинът е задължен да се отзове с добро и да прояви нравствеността, която Аллах му е повелил.

Аллах е дал следната заповед на вярващите: **“Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите”**. (Сура Ал-Мумтахана: 8). Той е информирал Мюсюлманите какво трябва да бъде естеството на отношенията им с другите общности. Тези айати са самата основа на представата на един вярващ за всички останали хора. Отношението на един Мюсюлманин към останалите се формира не от естеството на човека, с когото влиза в контакт, а по-скоро от Божиите откровения в Корана. Ето защо чистосърдечните Мюсюлмани винаги подкрепят това, което е правилно. Тяхната непоколебимост в това отношение е разкрита по следния начин:

Сред онези, които сме сътворили, има общност, напътваща с истината и с нея е справедлива. (Сура Ал-Араф: 181)

Други айати, свързани с темата за справедливостта, са както следва:

Аллах ви повелява да връщате поверените имуществата на техните собственици и когато съдите между хората, да съдите със справедливост. Как прекрасно е това, с което Аллах ви наставлява!... (Сура Ан-Ниса: 58)

Аллах ви повелява да връщате поверените имуществa на техните собственици и когато съдите между хората, да съдите със справедливост. Как прекрасно е това, с което Аллах ви наставлява! Аллах е всечуващ, всезрящ. (Сура Ан-Ниса: 58)

Кажете: “Моят Господ повели справедливост. И всецяло се обръщайте към Него при всяка молитва, и зовете Го, предани Нему в религията! Както ви е наченал, така и ще се завърнете.” (Сура Ал-Араф: 29)

Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините, и възбрана на покварата и порицаването, и гнета. Наставлява ви Той, за да се поучите. (Сура Ан-Нахл: 90)

Според представата за справедливостта, така както е представена в Корана, религията, расата и полът на насрещния човек не са от никакво значение. Това е така, защото Ислямът отстоява идеята, че всички раси и полове са равни. Пророкът Мохамед (с.а.с.), казвайки, че “*Всички хора произлизат от Пророка Адам, а Пророкът Адам произлиза от земята*”, набляга на това, че между хората не съществуват никакви разлики. (Ибни Мадже, Менасик, стр.84) Особенности като цвят на кожата, пол, социално положение и богатство не дават преимущество на никого.

Из целия свят хората са изложени на жестоко отношение поради тяхната раса, език или цвят на кожата. Според Корана обаче една от причините за създаването на разнообразните племена и народи е да се опознават помежду си. Всички племена и народи са Божии слуги, те трябва да се познават един друг и да научат различните си култури, езици, обичаи и умения. Едно от намеренията, стоящи зад съществуването на различните нации и раси, е културното

богатство, а не войната и конфликтите. Всички истински вярващи знаят много добре, че единствено богобоязливостта може да придаде превъзходство на човек, с други думи, неговият страх и вяра в Аллах. Както Аллах е разкрил в Корана:

О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ, сведущ. (Сура Ал-Худжурат: 13)

В един друг аят е повелено така:

И от Неговите знамения е сътворяването на небесата и на земята, и разнообразието на езиците и цветовете ви. В това има знамения за знаещите. (Сура Ар-Рум: 22)

Когато погледнем към историята на Исляма, ние ще видим множество примери, в които вярващите са се отнасяли напълно справедливо към останалите раси. Ислямът се разраснал с една невероятна бързина над една обширна територия, обхващаща Африка, Азия и Европа. И посредством тези завоевания се разпространили и прелестите на Ислямския морал. Ислямът се разнесъл из всички раси, нации, социални структури и региони и е събрал милиони хора заедно в една братска връзка, каквато никога дотогава светът не бил виждал.

Професор Хамилтон Александър Роскън Гибб е един от най-видните експерти по Ислям в света. В своята книга “Накъде отива Ислямът?” (*Whither Islam?*) той описва Ислямския възглед към другите раси така:

“Няма друго общество, което да е успяло да обедини толкова много и разнообразни раси на човечеството в единство от гледна точка на социалното положение, възможностите и инициативите... Ислямът все още притежава силата да съгласува очевидно противоречивите елементи на различните раси. Дори ако опозицията на огромните източни и западни общества трябва да бъде заместена със

сътрудничество, то посредничеството на Исляма е задължително условие.” (Х.А.Р. Гибб, “Накъде отива Ислямът?”, Лондон, 1932, стр.379. <http://bama.ua.edu/~msa/islam.html>)

Ислямът има за цел едно общество, изградено на основата на братски отношения, мир, свобода и сигурност. Ето защо всички общности, които се запознават с Исляма, са изоставили своите потиснически, жестоки и агресивни методи и вместо това са изградили едно общество, основаващо се на мира. (За повече информация моля вижте “Справедливост и Толерантност в Корана” от Харун Яхя.) Множество западни историци са отразили този факт в своите творби и са представили как Ислямът е оказал дълбоки и положителни въздействия над обществата, които са се запознали с него. В своята книга “Развитие на човечеството” (*The Making of Humanity*) професор Роберт Бриффаулт разглежда взаимоотношението между западното общество и Исляма:

“Идеите, които вдъхновиха френската революция и Декларацията за правата на човека, която насочи оформянето на Американската конституция и подпали тази борба за независимост на държавите в Латинска Америка, не са изобретение на Запада. Те откриват своето основно вдъхновение и първопричина в Свещения Коран.” (Проф. Роберт Бриффаулт, Развитие на човечеството, http://www.tolueislam.com/Bazm/Shahid/SM_012.htm)

Фактите, разказани в горесцитираните откъси, показват начина, по който Ислямският морал е научил хората на мир, толерантност и справедливост през вековете. В днешни дни всеки търси един такъв модел и не съществува никаква причина, поради която култура като тази да не бъде създадена отново. Всичко, което е необходимо, е хората да искат да живеят според морала, на който ни учи Коранът, като първо започнат от себе си, а след това положат усилия, за да го разпространят и сред останалите хора. Когато започне да се живее според повеления в Корана морал, всеки, от най-високото до най-ниското равнище, ще бъде справедлив, състрадателен, толерантен, любвеобвилен, почтителен и снизходителен и това ще донесе мир на целия свят.

<https://www.harunyahya.info/bg/statii/islyamat-poveleyava-horata-da-badat-spravedlivi>

